

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลล์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยมีรูปแบบการนำเสนอ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษา รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลล์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลล์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กับเพศและคณะ

สมมุติฐานของการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลล์กับเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กัน
2. รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลล์กับคณะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษา รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลล์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยโปรแกรมวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลล์ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นตามแบบวัดการเรียนรู้ของคอลล์ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับเพศและคณะด้วยสถิติทดสอบไค-สแควร์

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลล์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,182 คน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบคูดซิมมากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 46.28 อันดับสอง เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบคิเดอเนกนัย คิดเป็นร้อยละ 27.16 อันดับสาม เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบคิเดอเนกนัย คิดเป็นร้อยละ 17.94 และอันดับสุดท้าย เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 8.63 เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามเพศและคณะ พบว่า ลำดับรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลล์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ยังมีลำดับเหมือนเดิม คือ แบบคูดซิม แบบคิเดอเนกนัย แบบคิเดอเนกนัย และแบบปรับปรุง

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลล์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับเพศและคณะ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลล์กับเพศไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่มีความสัมพันธ์กับคณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลล์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผู้วิจัยมีประเด็นอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลล์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ครบทั้ง 4 รูปแบบตามแนวคิดของคอลล์ โดยเรียงลำดับมากไปหาน้อยได้แก่ แบบคูดซิม แบบคิเดอเนกนัย แบบคิเดอเนกนัย และแบบปรับปรุง ผลการวิจัยอภิปรายได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีลักษณะชอบรับข้อมูลเชิงนามธรรม แล้วนำไปประมวลผลด้วยการคิดไตร่ตรอง มีความสามารถรวบรวมสารสนเทศที่หลากหลายจากแหล่งต่างๆ แล้วนำมาจัดระเบียบอย่างเป็นระบบ จากนั้นจึงใช้ความคิดอย่างมีเหตุมีผล เพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอด หรือหลักการ นักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบคูดซิม จะให้ความสนใจด้านผู้คนน้อย แต่กลับสนใจด้านแนวคิดที่เป็นนามธรรม การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้

แบบคูดซิมนั้น ผู้สอนควรนำเสนอเนื้อหา ที่มีลักษณะเชื่อมโยงเป็นขั้นตอนเข้าใจง่าย ๆ เช่น การจำลองสถานการณ์ที่เกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่เรียน จากนั้นตั้งคำถามให้นักศึกษาได้มีโอกาสคิดวิเคราะห์ และสรุปเป็นความคิดรวบยอด เป็นต้น ด้านจุดอ่อนของนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบคูดซิมคือ มีความสนใจด้านผู้คนและสภาพแวดล้อมน้อย ลักษณะดังกล่าว จะส่งผลให้นักศึกษาขาดทักษะทางสังคม เป็นคนชอบอยู่คนเดียว ไม่มีเพื่อน เข้าใจตนเองแต่ไม่เข้าใจผู้อื่น ไม่เห็นใจผู้อื่น ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะส่งผลต่อการดำรงชีวิตของนักศึกษา จากผลการศึกษาของสถาบันวิจัยนโยบายสาธารณะชนของประเทศอังกฤษพบว่า การมีทักษะในการเข้าสังคมถือเป็นปัจจัยสำคัญ ที่จะช่วยเหลือนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในอนาคต ซึ่งแตกต่างจากความเชื่อที่ผ่านมา ที่มองว่าความสามารถในการเรียนในชั้นเรียนเท่านั้น ที่เป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของนักศึกษา (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2555 : ออนไลน์) ด้วยเหตุนี้ผู้สอนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะทางสังคมให้กับนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบคูดซิมด้วย ซึ่งอาจจะเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความคิดไปช่วยเหลือสังคม พัฒนาความคิดสร้างสรรค์เพื่อสังคม กิจกรรมดังกล่าวจะทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าและภูมิใจในตนเอง ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งก่อให้เกิดความสุขขึ้นภายในใจ ลำดับต่อไปเป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอกนัย นักศึกษากลุ่มนี้มีลักษณะชอบรับรู้ข้อมูลเชิงนามธรรม แล้วนำไปประมวลผลด้วยการทำกิจกรรม นักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอกนัยมีลักษณะคล้ายคลึงกับรูปแบบการเรียนรู้แบบคูดซิม ตรงชอบรับรู้ข้อมูลเชิงนามธรรม แต่ต่างกันตรงที่การนำข้อมูลเชิงนามธรรม (หลักการและทฤษฎี) ไปปฏิบัติให้เกิดการเรียนรู้ หรือเกิดประโยชน์ สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยการนำหลักการและทฤษฎีไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ทำงานได้ดีกับเครื่องจักร เครื่องกล ไม่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น ขาดปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน รู้จักใช้เหตุผลแต่ไม่รู้จักใช้ความรู้สึกด้านจิตวิญญาณกับผู้อื่น สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอกนัยนั้น ผู้สอนควรนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติอย่างละเอียดในการสร้างสรรค์ชิ้นงานหนึ่งๆ ตามหลักการและทฤษฎี จากนั้นให้นักศึกษาได้มีโอกาสปฏิบัติและสรุปเป็นแนวทางแก้ปัญหา ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอกนัยนั้น ไม่ชอบเข้าสังคม ซึ่งเป็นจุดอ่อนที่เหมือนกับแบบคูดซิม ผู้สอนควรส่งเสริมทักษะทางสังคมให้กับนักศึกษารูปแบบนี้เหมือนกับนักศึกษารูปแบบคูดซิม แต่แทนที่จะให้ใช้ความคิด เป็นให้ใช้ทักษะแทน โดยจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ได้ใช้ทักษะที่ตนเองถนัดออกไปช่วยเหลือสังคม อาทิ นักศึกษาที่เรียนเกี่ยวกับเทคโนโลยีมีทักษะด้านเทคโนโลยี ก็สามารถนำไปช่วยเหลือสังคมชุมชน เป็นต้น ลำดับที่สามเป็นนักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอกนัย นักศึกษากลุ่มนี้มีลักษณะชอบรับรู้ข้อมูลเชิงรูปธรรม แล้วนำไปประมวลผลด้วยการคิดไตร่ตรอง มีความสามารถรับสารสนเทศที่ตนเองได้ประสบมาจากการที่ได้เห็น ได้ฟัง เรื่องราวที่เกิดขึ้นหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ต่างๆ นานา หลายมิติ (สังคม การศึกษา เศรษฐกิจ ศาสนา) แล้วนำไปคิดไตร่ตรองเชื่อมโยงเป็นภาพรวมที่เป็นระบบ นักศึกษากลุ่มนี้ สนใจและต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสังคมที่ตนเองอาศัย ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ชอบแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบคิออนกันย่นั้น ผู้สอนควรนำเสนอเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นเหตุการณ์ ปรากฏการณ์ที่เป็นจริง จากนั้นตั้งคำถามให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์และสรุป ผู้สอนอาจให้คำตอบที่ถูกต้องต่อนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้เกิดความมั่นใจในตนเอง ที่สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้ ชอบเข้าสังคมและสนใจสภาพแวดล้อมของสังคมอยู่แล้ว ผู้สอนจึงควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสออกไปช่วยเหลือสังคม โดยจัดเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้ทั้งสองที่ผ่านมา แต่แบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบที่ตรงกับความถนัดของนักศึกษาแต่ละรูปแบบการเรียนรู้ ต่อไปเป็นลำดับสุดท้าย ได้แก่ นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบปรับปรุง นักศึกษากลุ่มนี้มีลักษณะรับรู้ข้อมูลเชิงรูปธรรมแล้วนำไปประมวลผลด้วยการทำกิจกรรม มีความสามารถรับสารสนเทศที่ตนเองได้ประสบมาจากการได้เห็น ได้ฟัง เรื่องราวที่เกิดขึ้นหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลากหลาย แล้วนำไปทดลองปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาตามแนวทางของตนเอง ซึ่งกว่าจะพบคำตอบก็ต้องทดลองหลายๆ ครั้ง มีความกระตือรือร้น ชอบการเปลี่ยนแปลง ค้นพบสิ่งใหม่ๆ ด้วยตนเอง ด้านสังคมนักศึกษากลุ่มนี้จะมีลักษณะคล้ายกับนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบคิออนกันย่น แต่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีกว่า เพราะมีความกระตือรือร้นชอบการเปลี่ยนแปลง การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบปรับปรุงนั้น ผู้สอนควรนำเสนอเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นเหตุการณ์ ปรากฏการณ์ที่เป็นจริง จากนั้นกระตุ้นให้นักศึกษาได้นำทักษะที่ตนเองมีอยู่ออกมาใช้แก้ปัญหาของเหตุการณ์นั้นๆ โดยผู้สอนเป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำเท่านั้น หลังจากได้เรียนรู้และค้นพบคำตอบแล้ว ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้นำผลการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่นๆ ต่อไป จากผลการวิจัย ถ้าผู้สอนมุ่งมั่นที่จะจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ทั้งหมดของนักศึกษาคงทำได้ยาก แนวทางหนึ่งที่นักการศึกษาให้ข้อเสนอแนะคือ การจัดกิจกรรมแบบผสมผสานในบทเรียนหนึ่งๆ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกรูปแบบการเรียนรู้ได้มีโอกาสใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่ตนเองถนัดและไม่ถนัดพร้อมๆ กันไป อีกวิธีการหนึ่งคือ การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการกลุ่ม (Group Process Based Instruction) ซึ่งเป็นการดำเนินการเรียนการสอนโดยที่ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงาน/กิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม พร้อมทั้งสอน/ฝึก/แนะนำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำงานกลุ่มที่ดีควบคู่ไปกับการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์ (ทิสนา แคมมณี, 2554 : 144)

สำหรับแนวทางการจัดกิจกรรมแบบผสมผสาน เพื่อให้สอดคล้องกับผู้เรียนทั้ง 4 แบบนั้น ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ครบตามองค์ประกอบของ กระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ประสบการณ์เชิง รูปธรรม 2) การคิดไตร่ตรอง 3) สรุปเป็นความคิดรวบยอด 4) นำไปทดลองปฏิบัติ ซึ่งความสัมพันธ์ ขององค์ประกอบทั้ง 4 ประการ จะเป็นไปอย่างพลวัตร โดยอาจเริ่มจากจุดใดจุดหนึ่งและเคลื่อนย้าย ไปมาระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ดังนั้นในแง่ของการเรียนการสอน จึงอาจเริ่มต้นที่จุดใดจุดหนึ่ง ก่อนก็ได้ แต่สำคัญที่การจัดกระบวนการให้ครบทุกองค์ประกอบ (กรมสุขภาพจิต, 2547 : 9) นอกจากนี้ ผู้สอนต้องเข้าใจว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีความชอบและถนัดในรูปแบบหนึ่งๆ แต่ผู้เรียน ไม่ได้มีวิธีการเรียนวิธีใดวิธีหนึ่งตลอดเวลา แต่นักศึกษาจะมีวิธีการเรียนที่ผสมผสานจากลักษณะ การเรียนรู้พื้นฐานทั้ง 4 (ประสาท อิศรปริดา, 2547 : 181) ผู้สอนควรพิจารณาลักษณะเนื้อหาวิชาใน แต่ละหน่วย และเลือกกิจกรรมการเรียน ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และรูปแบบการเรียนรู้ของ นักศึกษา ตัวอย่างเช่น เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับหลักการทำงานของระบบหนึ่ง อาจจะเริ่มด้วยกิจกรรม การทดลอง จากนั้นเข้าสู่กิจกรรมประสบการณ์เชิงรูปธรรมเกี่ยวกับการทำงานของระบบ ตามด้วย กิจกรรมตั้งคำถามให้นักศึกษาได้คิดไตร่ตรอง เพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอดเกี่ยวกับหลักการ ทำงานของระบบนั้น เป็นต้น สุดท้ายแม้ว่าผู้สอนจะจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง โดยได้จัดเตรียมองค์ประกอบต่างๆ ไว้ครบเป็นอย่างดีแล้วก็ตาม แต่ถ้าผู้เรียนไม่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ ก็คงยากที่จะทำให้การเรียนการสอน บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้ ดังบทสนทนาระหว่างพระพุทธเจ้ากับ พราหมณ์ เมื่อ 2,600 ปีมาแล้ว ดังนี้

“กีสาวกของพระโคตมผู้เจริญ เมื่อพระโคตมกล่าวสอน พร่ำสอนอยู่อย่างนี้ทุกๆ องค์ ได้บรรลุนิพพานอันเป็นผลสำเร็จถึงที่สุดอย่างยิ่งหรือ หรือว่าบางองค์ไม่ได้บรรลุ?” พราหมณ์ คณกโมคคัลลานะทูลถาม

“พราหมณ์ ! สาวกของเรา แม้เรากล่าวสอน พร่ำสอนอยู่อย่างนี้ น้อยพวกที่ได้บรรลุ นิพพานอันเป็นผลสำเร็จถึงที่สุดยิ่ง, บางพวกไม่ได้บรรลุ”

“พระโคตมผู้เจริญ! อะไรเล่าเป็นเหตุ อะไรเล่าเป็นปัจจัย, ที่พระนิพพานก็ยังตั้งอยู่, หนทางเป็นที่ยังสัต์วให้ถึงนิพพาน ก็ยังตั้งอยู่, พระโคตม ผู้ชักชวน (เพื่อการดำเนินไป) ก็ยังตั้งอยู่, ทำไมน้อยพวก ที่บรรลุ และบางพวกไม่บรรลุ?”

“พราหมณ์! เราจักย้อนถามท่านในเรื่องนี้ ท่านจงตอบตามควร ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญใน หนทางไปสู่เมืองราชคฤห์ มิใช่หรือ, มีบุรุษผู้จะไปเมืองราชคฤห์ เข้ามาหาและกล่าวกะท่านว่า”

“ท่านผู้เจริญ! ข้าพเจ้าปรารถนา จะไปเมืองราชคฤห์ ขอท่านจงชี้บอกทางไปเมืองราชคฤห์ แก่ข้าพเจ้าเถิด ท่านก็จะกล่าวกะบุรุษนั้นว่า”

“มาซิท่าน, ทางนี้ไปเมืองราชคฤห์ ไปได้ครู่หนึ่ง จักพบบ้านชื่อ โนน และจักเห็นนิคมชื่อ โนน จักเห็นสวนและป่าน่าสนุก จักเห็นภูมิภคาน่าสนุก สระโบกขรณีน่าสนุก ของเมืองราชคฤห์ ดังนี้. บุรุษนั้นอันท่านพราบอก พราชี้ให้ อย่างนี้ ก็ยังถือเอาทางผิด กลับหลังตรงข้ามไป. ส่วนบุรุษ อีกคนหนึ่ง(อันท่านพราบอกพราชี้อย่างเดียวกัน) ไปถึงเมืองราชคฤห์ได้โดยสวัสดิ. พราหมณ์ ! อะไรเล่าเป็นเหตุ, อะไรเล่าเป็นปัจจัย ที่เมืองราชคฤห์ก็ยังตั้งอยู่, หนทางสำหรับไปเมืองราชคฤห์ ก็ยังตั้งอยู่, ท่านผู้ชี้บอก ก็ยังตั้งอยู่, แต่ทำไม บุรุษผู้หนึ่งกลับหลงผิดทาง, ส่วนบุรุษอีกผู้หนึ่งไปถึง เมืองราชคฤห์ได้โดยสวัสดิ?”

“พระโคตมผู้เจริญ! ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจักทำอย่างไรได้เล่า, เพราะข้าพเจ้าเป็นแต่ผู้บอกทาง เท่านั้น”.

“พราหมณ์ ! ฉันทใดกัณนั้น, ที่พระนิพพาน ก็ยังตั้งอยู่ ทางเป็นเครื่องถึงพระนิพพาน ก็ยัง ตั้งอยู่ เราผู้ชักชวน ก็ยังตั้งอยู่ แต่สาวก แม้เรากล่าวสอนพราสอนอยู่อย่างนี้ น้อยพวก ได้บรรลุนิพพานอันเป็นผลสำเร็จถึงที่สุดยิ่ง, บางพวกไม่ได้บรรลุนิพพาน. พราหมณ์! ในเรื่องนี้ เราจักทำอย่างไรได้เล่า, เพราะ เราเป็นแต่ผู้บอกทางเท่านั้น ” (อ.ป., 2535:308-309)

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลบ์ ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กับเพศและคณะ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลบ์กับ เพศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่มีความสัมพันธ์ กับคณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอภิปรายผลได้ว่า เพศไม่เป็นปัจจัยที่กำหนด รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลบ์ ไม่ว่าเพศชายหรือเพศหญิงต่างมีรูปแบบการเรียนรู้แบบ เดียวกันได้ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนไม่ต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านเพศ จากผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับการวิจัยของภามิลิน เอี่ยมบุญส่ง (2551:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษา สไตล์การเรียนรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของพนักงานธนาคารกสิกรไทย ที่ พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ประสบการณ์ในการทำงาน และฝ่ายงานที่สังกัดอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับสไตล์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ แสงดี ปรีชาประพาพวงศ์ (2548:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดสร้างสรรค์กับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

และเทคโนโลยีที่มีเพศ ภาควิชา และหลักสูตรต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศ ของ Ates A. and Altun E. (2008:ออนไลน์) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ และลักษณะของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยี อุตสาหกรรม พบว่า พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลับกับ เพศของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ Demirbas and Demirkan (2007:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการออกแบบและความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนรู้กับเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาการออกแบบ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ เรียนด้านการออกแบบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bamidele A. Adesunloye และคณะ (2008:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของเจ้าหน้าที่ และคณาจารย์ของภาควิชา แพทย์ศาสตร์ วิทยาลัยมอร์เฮาส์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลับไม่มีความสัมพันธ์กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการศึกษาทางแพทย์ และหน้าที่ ส่วน ผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลับ มีความสัมพันธ์กับคณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อภิปรายผลได้ว่า คณะวิชาแต่ละคณะจะมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนกัน แต่ละคณะมีจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่แตกต่างกัน เช่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนามนุษย์และสังคม ให้เจริญก้าวหน้าทั้งด้านจิตใจและความเป็นอยู่ ส่วนคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับอำนวยความสะดวกสบายให้กับมนุษย์ ด้วยลักษณะที่แตกต่างกันของคณะทั้งสอง ทำให้ลักษณะของเนื้อหาวิชาในคณะทั้งสองไม่เหมือนกัน เนื้อหาวิชาด้านเทคโนโลยีมักเกี่ยวกับการนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ หลักความจริงที่ค้นพบมาประยุกต์สร้างเทคโนโลยี ขณะที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เนื้อหาวิชาจะเน้นไปทางด้านสังคม ประวัติศาสตร์ ศิลปะ ปรัชญาและศาสนา วัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนักศึกษาทั้งสองคณะจึงแตกต่างกัน และผลจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกัน จึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา เนื่องจากรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลับ พัฒนามาจากแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ดังนั้นรูปแบบการเรียนรู้จึงมีความสัมพันธ์กับคณะของนักศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ เดวิด คอลลับ (อ้างอิงใน ภาณิลิน เอี่ยมบุญส่ง. 2551 : 45) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เลือกเรียนวิชาเอกแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ผลจากการวิจัยครั้งนี้ อาจารย์ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนแบบบรรยาย เนื้อหา และทฤษฎี ก่อน จากนั้นจึงจัดกิจกรรมการฝึกทักษะและปฏิบัติเกี่ยวกับเนื้อหาและทฤษฎี ถัดไป เป็นกิจกรรมที่ให้โอกาสนักศึกษาได้นำประสบการณ์ที่ได้เรียนไปแก้ปัญหาแบบกรณีศึกษาหรือการจำลองสถานการณ์ และสุดท้ายจัดกิจกรรมที่ให้โอกาสนักศึกษาได้นำไปประยุกต์ในสถานการณ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึง ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบคูดซิม แบบคิดเอกนัย แบบคิดคอนนัย และแบบปรับปรุง ตามลำดับ

1.2 ผู้สอนควรสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาของตนเอง โดยให้นักศึกษาเข้าไปตอบแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ต ที่ผู้สอนได้นำโปรแกรมวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บติดตั้งทางอินเทอร์เน็ต หรือ ใช้แบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ ตามสถานการณ์ที่จะอำนวย จากนั้นนำข้อมูลของนักศึกษามาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดวิธีการสอนและกิจกรรมให้สนองตอบกับนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม แรกๆ อาจจะจัดกิจกรรมการเรียนที่สนองตอบกับรูปแบบการเรียนรู้ที่มากที่สุดก่อน เช่น ถ้าในห้องเรียนมีรูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอกนัยมากเป็นอันดับหนึ่ง การเรียนการสอนควรเริ่มด้วยกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกทักษะปฏิบัติและทดลองก่อน จากนั้นจึงให้เนื้อหาทฤษฎี หรืออาจให้นักศึกษาสรุปผลจากการฝึกทักษะปฏิบัติและทดลองก็ได้ แล้วจึงให้เนื้อหาทฤษฎี เพื่อยืนยันสิ่งที่นักศึกษาค้นพบจากการฝึกทักษะ เป็นต้น ในรุ่นต่อไปจึงค่อยพัฒนากิจกรรมการเรียนที่สนองตอบรูปแบบการเรียนรู้ในแบบที่ยังไม่มี

1.3 หลังจากได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้แล้ว ผู้สอนควรเก็บข้อมูลได้แก่ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษา จากนั้นนำมาวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดหลักสูตร เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการเรียนรู้ เมื่อเปรียบเทียบกับอายุ และประสบการณ์ของนักศึกษา เนื่องจากรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามประสบการณ์ที่ได้รับ

2.2 ควรมีการศึกษา วิจัยและพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของนักศึกษาราชภัฏพระนคร เนื่องจากนักศึกษาราชภัฏพระนคร มีลักษณะและพฤติกรรม ที่ไม่เหมือนกับนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐอื่นๆ มหาวิทยาลัยจึงควรมีแบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ ที่ใช้สำหรับนักศึกษาราชภัฏพระนครโดยเฉพาะ

2.3 ต่อจากนั้น ควรมีการศึกษา วิจัยและพัฒนา วิธีการสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาราชภัฏพระนคร

2.4 ควรมีการวิจัยและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนตามแนวคิดของคอลลีบ